

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA - VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ	
Gerona	1 pesseta trimestre
Fora	1'50 id. id.
Extranger	1'50 id. id.
Un número,	10 céntims

Administració y Redacció

SABATERIA-VELLA 2 1.er

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletons, etc., que 's remetin á la Redacció, se 'n donarà compte en lo Setmanari.

Any 1.er

Dissapte, 15 de Setembre de 1894.

Núm. 24.

SECCIÓ GENERAL

BALANÇ

La lectura d'un article publicat per *La Renaixensa* y reproduxit en lo número 16 de LO GERONÉS, titolat *Lo que han fet les Corts*, va mourens la curiositat de saber lo número de discursos pronunciats en elles durant l'espai de temps qu'han estat obertes per compararlo despues ab lo número de lleys votades. Los resultats no poden esser més desconsoladors. Jutjin nostres llegidors pels datos que á continuació insertéen, trets tots del *Diari de Sessions*.

Congrés.—Va celebrar aquesta Càmara 80 sessions, que van durar en sa totalitat 368 hores, 25 minuts. Deixant apart lo número de preguntes, interpellacions y discursos fets antes d'entrar á la *Orden del dia*, que puja nata ménos què á la cifra de 625, se pronunciaren los següents:

Sobre 'ls orígens y significació de la última crisi ministerial.—39.

Sobre 'ls successos de Valencia.—21.

Sobre 'ls successos de Melilla.—30.

Sobre 'ls successos de Santander (esplosió del *Cabo Machichaco*).—8.

Sobre cumpliment de la sentencia imposta á don Ángel M.ª Segovia per lo delict de imprenta.—4.

Sobre 'ls procediments seguits per les autoritats ab los detinguts y processats per los últims successos de Barcelona (atentats anarquistes).—6.

Sobre la gestió econòmica del partit liberal.—9.

Sobre la repressió dels delictes comesos per medi de explosions.—30.

Declaracions del Ministre de la Guerra sobre l'alcans de la comissió confiada á la Junta que ha de proposar lo procediment pera estableir la proporcionalitat en l'ascens al generalat.—6.

Sobre lo Real Decret de concessió d'indult general.—2.

Salto del tapón.—6.

Presupòsits de gastos generals del Estat any 1894-95.—2.

Cumpliment de la llei y del reglament relatiu al impost sobre vins.—2.

Forses navals de la Península y de Ultramar durant lo any econòmic de 1894-95.—5.

Sobre Régimen Aduaner reconegut per R. D. de 31 de Dezembre de 1893.—16.

Proposta pera pasi á la Comissió general de presupòsits l'art. 2.^{on} del projecte de llei relatiu al deute flotant y al servei de tresorerías del Estat.—5.

Autorisació al Ministre d'Hisenda per celebrar ab lo Banch d'Espanya un conveni relatiu al deute flotant y al servei de tresorerías.—19.

Sobre la suspensió d'una sentencia del tribunal contencios administratiu.—1.

Sobre l'estat de la marina de Guerra.—20.

Defensa dels productes espanyols contra les imposicions del Govern Alemany.—12.

Sobre l'servei telegràfic.—2.

Sobre la política seguida per lo govern en la província de Málaga.—3.

Sobre la política general en Ultramar.—2.

Sobre los successos de Salcedo.—2.

Sobre l'elecció de Valverde del Camino.—2.

Sobre l'elecció de Miranda.—2.

Sobre l'acta de Sabadell.—1.

Sobre l'elecció de Villarcayo.—4.

Sobre l'elecció de Ecija.—4.

Sobre l'elecció de Alicant.—19.

Sobre l'elecció de Bilbao.—6.

Sobre l'elecció de Oviedo.—2.

Sobre la suspensió de les garanties constitucionals á Barcelona.—7.

Sobre modificació de les plantilles del estat major del exèrcit.—2.

Total.—301 discursos.—Número total de lleys votades—40—de les quines tant sols foren objecte de discussió.—6.

Senat.—Ha celebrat 79 sessions que van tenir una duració total de 271 hores y 14 minuts. Lo número de preguntes, discursos é interpellacions anteriors al *Orden del dia* puja á 432.

Sobre los sucessos ocorreguts durant l'interregne parlamentari, se feren 2 discursos.

Sobre l'estat econòmic de l'Illa de Cuba.—2.

Sobre 'l modus vivendi ab França.—11.

Projecte de llei aprobat lo régime aduaner establegit per R. D. de 31 de Dezembre de 1893.—53.

Sobre l'Tractat ab Alemanya.—33.

Sobre l'estat econòmic de la Hisenda.—3.

Sobre l'estat de les Illes Canaries en quant á guerra y marina.—2.

Sobre l'acta de Navarra.—8.

Proposició de llei modificant la del Jurat.—1.

Modificació de les condicions per ingressar en el Cos de Arxivers y Bibliotecaris.—1.

Sanejament de Bilbao.—1.

Sobre l'estat del exèrcit y la marina.—10.

Conveni ab lo Banch d'Espanya per lo servei de Tresorerías.—7.

Sobre assumptos de marina.—5.

Dictámen autorisant al Govern per ratificar lo conveni de comerç y navegació entre Espanya y Dinamarca.—1.

Autorització pera l'establiment de ports de dipòsits de vins francesos, destinats á barrejar ab los espanyols.—6.

Lley de repressió dels delictes comesos per medi de explosius.—10.

Sobre jochs prohibits.—9.

Projecte de llei modificant la hipotecaria.—6.

Pressupòsits de Puerto Rico.—3.

Projecte de llei fixant les forces permanents del exèrcit durant l'any econòmic de 1894-95.—3.

Salto del tapón (guerra).—3.

Salto del tapón (marina).—3.

Concessió de suplements de crèdits als presupòssits de gastos vigents.—2.

Real Decret de concessió d'indult general.—2.

Projecte de llei declarant d'interès general lo port d'Artedo.—6.

Necessitat de que 'l Govern adopti una política activa y eficàs en l'exterior.—1.

Número total de discursos.—194.—Lleys votades 40. De les quines foren objecte de discussió en aqueixa Cambra 10; les demés foren votades sens discussió de cap classe.

Que més pot diuse després d'aquests datos tan eloquents? Per les xifres apuntades poden veure nostres llegidors que la legislatura que va emprendre lo dia 11 de Juliol passat, ha donat un balanç desastroso y que per si sol bastaria á posar de relléu, si no fos cosa ja sabuda, de que serveixen avuy los parlaments. S'han fet discursos molt bonichs, molt ben pensats y que acreditan per si sols á sos autors. Més quins results pràctichs han dat? Lo número y qualitat de les lleys votades poden dirlo.

J.

LOS GARDUÑOS

Alguns pobles d'Andalusia han batejat als vividors polítics ab lo nom de *garduños*. (1)

Lo vulgo, ab la malicia de Sancho Panza, ja no s'entreteix á esbrinar si son més simpàtichs los blanachs ó 'ls negres, aquells ó aquestos, sense distingir de colors.

(1) *GARDUÑA*: animalete, denominat en català *mustela*, d'ahont lo terme *garduño*.

Mentre coincidexen en esquilar als pobles, en viure á ses despeses, en obrar com sangueres, xuclant la sang de tots quants viuen de son treball ó de sa propietat, los comprén en la mateixa denominació.

Potser aquesta no expressi d'un modo gràfic la veritable condició de molts vividors, si per *garduño* s'entén lo lladre rater que furtat ab art y ab dissimulo, doncs en aquest concepte hi hauria molt que dir sobre la falta de dissimulo ab que 's portan.

Es trist que 'l materialisme, ab son caràcter eminentment positivista, hagi convertit la política, fetes honroses excepcions, en un camp sempre obert pera 'ls vividors de totes menes.

Solen aquests distingir-se per l'audacia, desproveïda de tot escrúpol delicat y de tot reparo saludable. Van directament á son fi, passan per sobre de la bona fe, prescindeixen de tota lleialtat y conseqüència, res se 'ls dona 'l escàndol, contagian ab lo mal exemple y no es de maravellar que sa influència nosciva contribueixi poderosament al malestar.

Antes l'honor polítich era tant tingut en compte com l'honor particular, sense que ningú fés distincions caprichoses entre 'l un y 'l altre, s'admetés com excusa l'imperial teoria de la doble naturalesa.

Així los cárrechs deguts á la política eran estimats com un veritable honor, no una suspirada posició productiva; imposaven sagrats devers, quin mancament era considerat com una deshonra; l'idea d'esser útil á sos conciudants donava llegítim orgull y era un títol pera esser respectat y considerat, y un motiu, al propi temps, d'interior satisfacció.

L'esperit s'hi complauria més que la materia; en aquestes gaubanes trobava elements pera enlayrarse, causa legítima de significació.

Tal volta degut á n'axó, contra les exigències de la materia, hi havia orgull d'acceptar pera be públich, en ares del patriotisme, moltes privacions y molesties, molts sacrificis y penalitats.

Quina diferència entre aquesta manera de mirar la missió política del ciutadà, y un positivism que converteix la política en element de rapacitat!

Quins abismes més grans entre 'l antich patrici y 'l modern *garduño*!

Avuy quasi no 's comprén que l'ànima pogués prendre part á la política; pero s'explica que les unges tinquin en la política son paper senyalat. Quina cayguda més terrible!

Los pobles, com hem dit, comeusen á anomenar *garduños* á molts vividors polítics.

Pero no n'hi ha prou; la teoria deuria encarnar la pràctica. Les ideas han de pender cos pera que sien profitoses, y 'ls pobles no completen la seva idea, si no segueixen endavant.

Y tractan als vividors polítics com correspon á son nou motiu.

Com veritables *garduños*.

Antonio Fernandez y Garcia.

(De *El Eco de Navarra*.)

Regionalisme á l'estrangeir

À Praga, capital de la Bohemia, está pendent un conflicte que farà riure si no fós una de tantes demostracions de la lluita terrible que 's va sostenint entre les aspiracions antònomicas d'aquesta nacionalitat y 'l centralisme del Estat austriach del que forma part. Heus aquí com ho refereix un corresponsal de la anomenada ciutat.

L'Ajuntament de Praga, apoyantse en una sentència de la Alta Cort austriaca, decidint en darrera instància que la retolació dels carrers y places correspon exclusivament á la autoritat municipal, feu posar per tot arreu lletreros redactats en llengua txeca.

Se proposava ab açó l'Ajuntament, d'una banda, demonstrar lo caràcter essencialment slau de la ciutat, y ade-

més, tornar la pilota à una pila de municipalitats alemanyes de la Bohèmia y de la Moràvia, qui menyspreu en lo particular los drets de les minories txecques, molt més considerables que la insignificant minoria dels alemanys de Praga. Lo Cassino alemany d' aquesta ciutat, picat de mala manera per l'acord del Ajuntament, posà gratuïtament à la disposició dels alemanys que hi posseixen cases, ròtols esclusivament alemanys, los uns, y esc its en alemany y en txec els altres. Plantats que foren molts d' aquells ròtols, vingué una disposició del Ajuntament manant traure desseguida aquells lletres no oficials; més lo governador de Thun, representant del govern central austriach, com si fos ell lo més alt funcionari del país, anulà aquesta disposició, deixant axis la retolació dels carrers à la iniciativa particular. Axis, per de moment, estableix, gran nombre de propietaris txecos se aprofitaren de lo manat per lo citat governador, adornant llurs finques ab ròtols de tots colors, escrits en totes les llengues conegudes, en rus, en francès, en italià, en turch, etc., etc., sense comptarhi un gran número de traduccions d' el nom txecch paillengua alemany de fantasia, ab una ortografia capaça de fer botar d' indignació al alemany més sanch fret. En pochs dies se convertí Praga en una cosmopolis.

Cremat lo governador, manà à la policia arreçar à la nit tots aquests ròtols internacionals.

L'Ajuntament, com se suposa, ha recorregut contra las ingerencies del governador de Thun; y mentrestant s' espera la resolució, ab pena basta la policia, pera megar à la prevenció à la gran vòlvia de xicots que tapen txanquill graps de sanch los ròtols alemanys; ho fan en plèdia y quasi bé no hi ha un sol ròtol que s' hagi escapat d' aquesta venjança dels fills dels txecos, qui de bona hora entran en la guerra contra l'imposicioisme austriach.

(De *La Veu de Catalunya*)

CRÓNICA

EXTRANGER

Lleó XIII ha disposat que s' desocipi la biblioteca gran part dels departaments del Vaticà habitats per lo papa Alexandre VI, à fi de decorarlos y restablir les obres d' art que contenian avans. En la primera sala anomenada dels *Pontificis*, s' han descobert una sèrie de pintures d'exquisit treball. La segona sala, anomenada de la *Madona*, ha sigut pintada feta per lo mestre Pinturicchio y la decoració es superba. Volta la sala un fris d' un treball admirable y de gran riquesa de color. Los frescos de la tercera sala, anomenada dels *Sants*, son de gran sonzilles, pero notables per la perfecta imitació de la tapissaria. Les pintures de la sala quarta, han scfert molt, quedant solament alguns quadros que debian contenir descripcions gairebé invisibles. La quinta y sexta sala han sofert també les efectes del temps, excepció feta de les voltes, que son admirables. Lleó XIII, qu' es tan amant del art, ha manifestat que les pintures de l' antigor no deuen restaurarse, y si tan sols ferles més visibles.

—Lo tren rápid de París à Colonia, descarrilà en ja estació d' Apilly, à causa d' haver topat ab un vagó de mercançies que maniobrava al arriar el tren. Passan de deu los morts y de vint los ferits graves, contacte entre aquests últims lo maquinista.

—A les 7 del matí del die 8 morí lo Comte de Paris, rodejat de la sua família, havent sigut erudit immediatament lo comte Haussouville representant à França del fil·fant. Los diaris republicans de la nació vehina se li mostran respectuosos y dijube que fou un home honrat y de costums intaxables. Lo comte de Paris deixa à la posteritat una *Historia de la guerra civil en Amèrica*, una obra titulada *Damasco y el Libano*, *Les associacions obreres à Inglaterra*, un estudi sobre la crisi cotona en lo Regne Unit, y voluminosa collecció de manifestos y cartes als homes politichs de son partit.

—Peques més notícies podem donar avuy sobre la guerra entre Xina y lo Japó. Quan semblava imminent una lluita, pot sér desciassiva, entre 'ls dos exèrcits, les plujes torrencials que han caygit en la península de Corea han retrassat los progressos de la guerra. Per ordre del emperador de Xina ha sigut degradat l' almirant Ting, que no sapigué impedir que 'ls japonesos ocupesssen una de les illes pròxima à Port-Arthur.

ESPAÑA

Acaba de morir à Madrid D. Aurelià Fernández Guerra y Orbe, insigne arqueòleg, escriptor elegantissim, sabi comentador è il·lustrador de Quevedo. Ell era un dels representants d' una generació literaria de gran valor, contemporani de *Lister* y de *Gállego*, del Duell de Rivas y de Martínez de la Rosa, de Breton de los Herreros y de Hartzenbusch, arribà com ecls a posseir moltes de les qualitats qu' enaltiren y avaloraren à tan eximis escriptors. Lo Sr. Guerra era també poeta, autor dramàtic, geògrafo, epigrafista, numismàtic è historiador; escriptor genial y elegantissim que sabia manejar la llengua castellana en tota sa perfecció y hermosura. Sos discursos académichs son dels més discrets y 'ls de més solidà y profitosa doctrina. Ab la mort del Sr. Guerra y Orbe les lletres han tingut à Espanya una pèrdua irreparable.

—Se fa pujar à un milió y mitj duros la irregularitat descoberta en les mines de plata argentifera de Aravanes, qu' esplota l' govern. Tal com aném, l' Estat no tindrà altre medi, si en lo successiu vol evitar irregularitats que no administrals y arrendals o vendrecls als inglesos, com ha fet ab quasi tots les altres que son ó eren propietat de la nació.

Lo ministre Sr. Aguilera vol modificar la ley d' Ajun-

taments reformants, segons dijube ab *tendència antijurisdiccionista*. Pobre parlamentarisme, ja! robatijan fins lo que li deuen tot lo que son. A hò que aquestes reformes deuran ser coín les d' Eu Venanci Gonzalez, quedaran en projecte dormint lo somni dels justos.

CATALUNYA

—Diumenge tingueren lloc en la Catedral de Barcelona la consagració del nou Bisbe Sr. Estalella. Fou consagrant lo Sr. Bisbe de Vieb, doctor Morgades y Gili, y assistents los Srs. Bisbes d' Urgell y Gerona, presidint l' acte lo senyor Bisbe de Barcelona. En representació del Sr. Marqués de Comillas, apadrina el Ilme. Dr. Estalella, *ex*-prefat de Teruel, l' Excm. Sr. D. Pere de Sotolongo.

L' excel·lentissim Dr. Castanyas, bisbe de la Seu d' Urgell, acaba de publicar una notable carta pastoral dirigida als habitants de la República d' Andorra, referent à la situació política y conflictos interiors ocurrreguts en aquell estat microscòpic. Lo prelat de la Seu y Príncep Sobirà de les Valls d' Andorra, diu en aqueix document que no vol introduir cambis ni mudances en la constitució seca d' aquella república, sinó que son propòsit es que conserve sa foscoria característica; que respectarà ab la més completa lealtat los privilegis, lurs y libertats del poble, intentes aquests no guardo una agilitat hostil contra son Bisbe y Senyor ni ataqüi la integritat de sos drets.

NOTICIES

—**Oficial.** Fundació del *Hisenda*.

Gazeta de Madrid del dia 7 de Setembre.—R. O. disquasant que la interpretació de la R. O. de 20 de Juny sobre la base del lloguer dels locals abonats s' exercita alguna industria fabril o comercial, deu concretar-se a les que s' exercexen en pisos alts de les fionques urbanes y no a les establieres en accessoris o botigues, per lo que té relació ab l' impost de cédules personals; qu' la determinació del lloguer, en les que ocupan pisos alts, correspon a les oficines provincials de la Administració d' Hisenda; que 'ls jornalers los correspon solzament cedula, de 11.ª classe, quan no contén ab altres conceptes qu' es obliguin a pendre'n d' altre classe; y que les Delegacions d' Hisenda vigilin pera que l' Arrendatari cumplixi ab l' Instrucció y corregixin enèrgicament les faltas que cometí.

—**Ajuntament.**—(Sessió de segona convocatoria del dia 12 de Setembre.)—Presidida pel Sr. Arcalde y ab l' assistència de nou regidors s' obrí la sessió llegintse l' acta de los dos antecedents que foren aprobades y firmades.

Se prengueren los següents àfocs:

Primer. Que la Comissió disposi respecte l' arreglo del salonet del Teatre ab motiu de les proximes fests.

Segon. Impedir ab carreus lo carrer de Fontanella.

Tercer. Fer lo mateix ab lo de Fòrum, quin los fondos ho permetin.

Y se procedí al sorteix de dos votals para la Junta d' Associats, per renuncia y excuse de dos dels nombrats, essent elegits los Srs. D. Jaume Romans y D. Pere Molgo sa Torres.

—**Exposició ab solcagues antic.**

Dilluns prop passat va celebrar-se en lo Teatre principal de la vila d' Olot l' acte solemne de la distinció dels premis als escriptors llorençans en loi quin certamen literari, organiat per lo Centre Catalanista. La competencia fou numerosíssima y molt escullida; ocupavan assentos distingits en l' escenari les Autoritats, Jurat, classificador y la Junta del Centre. Oberta la festa per lo Sr. Arcalde, lo president del Jurat D. Joaquim Botet y Sisó, llegí un discurs de fondo, ocupantse de les relacions del Regionalisme ab la qüestió social. Després lo Secretari Sr. Llosas donà lectura à la Memòria de costum, feu lo judigi de les composicions premiadess.

Immediatament fou obert lo pèech del poeta granyador de la *Flor natural* y resultà ser D. Salvador Albert de Sant Feliu de Guixols, qui va elegir pera *Reyna de la Festa à la M. I. Sra. D.ª Marià del Pilar Nouvilas de Balles, Marquesa de Vall-gornera y Vescomtesa de Llunas*. Després que la Reyna hagué ocupat la cadira presidencial, entre 'ls acorts de la música y 'ls calorosos aplausos del públic, se donà lectura à la poesia, titulada *Idili*.

Los quatre accessits concedits a eix premi, resultaren adjudicats respectivament à D. Joaquim Riera y Bertrán, D. Joseph Morató y Grau, D. Joseph M.ª Baranera y don Francesch Marull.

Les demés distincions resultaren adjudicades de la manera següent:

Premi del Ajuntament, à D. Ramón E. Bassagoda. Accésit al mateix, à D. Joaquim Ayné y Rabell.

Premi de D. Joaquim Vayreda, à D. Ramón N. Comas.

Premi del «Arte Cristiano», à D. Joseph Franquesa y Gomis.

Premi de D. Miquel Blay, à D. Joaquim Riera y Bertrán.

Premi de D. Joseph Berga (fill), à D. Sebastià Sans y Bori.

Premi de D. Celestí Devesa, à D. Joseph Franquesa y Gomis.

Premi dels joves catalanistes, à D. Francesc Ubach y Vinyeta.

Terminà la solemnitat literaria ab lo direurs de gràcies quo llegí lo Sr. Esquena, president del Centre Catalanista. Tots los treballs llegits, alguns dels quals son de verdadera importancia, los saludà la concurrencia ab nius aplausos, com justament se mereixian.

A les 9 del vespre tingueren lloc en el espayós saló del Centre Catalanista un xpandit lorch en obsequi dels poetes premiats y del Jurat, calificador. Regnà à taula la més franca y coral armonia; alguns dels condòncents lligaren ó recitaren poesies notables, recordant d' entre ells als Senyors Albert, Sardera, Sans y Bori, Franquet y Serra, Font y Sagüé, Xuclá, Llosas y Soler.

Pera coronar tan agradoisa reunió, lo Sr. Botet tingué de llegir altra volta son discurs, que fou aplauxit repetides vegades, y lo «Centre», à proposta del Sr. Vayreda, acordà ferne una tirada pera repartirlo profusament per la comarca.

—Tots los diumenges d' aquest mes y del vinent Ce-

tubre, de les dos à les tres de la tarda, s' empeltarà la verola da franc en les Cases Consistorials.

—Diumenge morí, després d' una curta malaltia, lo mestre de capella M. Valenti, suscriptor d' aquest setmanari y particular amic nostre. Lo Sr. Valenti, des de sa joventut, s' havia dedicat à la música religiosa, corrent à són càrrec gayre be totes les funcions que exercíava en la catedral de Girona, y companyé a la seu apreciable família en lo sentiment qu' experimenta per tan irreparable perduda.

—Un gran nombre de veïns de Girona, han presentat al Sr. Delegat d' Hisenda una reclamació colectiva, contra la forsa y eficacia del avis de l' Empresa Argentaria de Cédules personals, anunciant l' exposició al públic del Padró de Cédules, pera no haverlo. L' Empresa esposat, ni exhibit, ni s' queixa de l' avis. En sa conseqüència fan saber à dita autoritat que s' reservan lo dret de reclamar pera quan lo padró sia fet y s' esposi degudament, com també lo de acudir à qui correspongui contra lo obrat per l' Empresa en aquest assumpt. Esperem confiadament que l' Sr. Delegat se farà càrrec de la gravetat dels fets que se li exposan y pendrà ab la brevetat possible la provisió que s' expon. Aquest es lo desitj del públic qu' abandoni la competència del Ajuntament sobre l' mateix y que està decididament à son costat pera obligar à la Empresa a cumplir ab lo que la llei mana y no permetreli com havia vingut fent, obrar del modo que millor convenia a les particularitats.

—S' han acabat los eleccions y los resultats han sigut los qu' pren de preycures ab lleugeres modificacions. A Girona han triomfat los tres representants gironins dels que s' volen assumir la direcció política de la província y que formaven la candidatura oficial, y no diuen ministerial perque s' elegits per la consta que sien partidaris del actual govern y al contrari se sab qu' algun de 'ls que ho és, la milloia, han guanyat 'ls carlins y 'ls que governen han fet que l' elegit sia lo Sr. Biuguet. Lo possiblista Sr. Carreras s' ha quedat l' àltim, y això que per la més dels possiblistes lo votaven los republicans unitaris, una gran part dels sagastins-fabristes y 'ls Herreristes. Aquest resultat demostra que 'ls cacichs no han pogut dispareixer gaire forces y les han bagudes, d' aprofundir pels seus encasillats; d' altre modo lo més probable es que 'l Sr. Carreras bagues sortir. Aré per minora ha sortit un edifici per les forces de son partit y per la majoria d' altres elements contraris a les personalitats qu' ayau romenant.

A Olot, la lluita era entre dos candidatures corregides. Cad' una d'elles ha tret triomfants dos candidats. Dos partidaris de l' actual régime, amics dels Srs. Robert y Quintana, y dos contraris, un amic del marqués d' Aguilar y l' altre carlí que lluytan plegats. Una circunstancia es digna de tenirse en compte y es lo gran numero de voix qu' ha rebut lo Sr. Esquena, regionalista convensut, que s' presenta com a independent, y qu' ha lluytat sol, sense cap component. Es veritat que s' ha quedat lo darrer, però 'ls vots qu' ha tingut s' deuen exclusivament à les simpaties ab que conta en lo distric.

En resum, los nous diputats provincials per obra y gràcia dels grossos y preseindint de la voluntat dels electoral (si es que existeix), s'han: pel districte de Girona, Srs. Rigau, Bertran, Grau y Biuguet y pel districte d' Olot, los Srs. Puig, Monsalvatge, Verdognes y Bassols.

Y fins una altre vegada!

—Ha sigut col·locat devant del pedestal lo grupu en bronze dels escriptors Sr. Barrera y seguiren els treballs fins a deixar enllistat lo monument dedicat als pèroges de Girona en los memorables sitis de 1808 y 1809. Y a propòsit, acabó de diegir qu' en Sant Sebastià se'n tracha d' aixecar un a la memòria del almirall D. Antoni Quesada, y que en son pedestal, sobre plaques de marbre blanc, s' hi han posat inscripcions en llengua castellana y en llengua vasca. Molt del cas fora que en lo nostre hom faltés una inscripció en llengua catalana, tal que el monument s' alça en una ciutat de Catalunya y tenint en compte que foren catalans, fins al moll dels os, los nostres antepassats que lluytaren y moriren ab heroisme incomparable en defensa de la patria, contra la trayoría dels francesos. Hd fem present al Excm. Sr. D. Ferran Puig y à la Corporació municipal.

—**VARIETATS**

—**Lo P. Fr. Joseph Carrera.**

No fa moltes setmanes donarem compte en *Le Geronés* de la mort del P. Costa, fil. il·lustre de la nostra província; avuy debém parlar de la mort del P. Carrera, altre dels postfes compatriots, que plé de mèrits ha deixat aquesta vall de pesars y d' amargures. Y ns complau tant més i occupar-nos de aquets homes de gran valer, que fan són peregrinaje en aquest mon quasi oblidats y baixar al la tomba sens que gairebé ningús benti de són heroisme, de son saber ó de sas virtuts, quan veiem l' afany ab que s' posan als nívols à molts homes de mèrits ben discutibles. Per això, al llegir en la revista *El Santíssimo Rosario* algunes noticies sobre la vida y enviable mort del nostre compatriot, demanaram nous datos al Col·legi de missioners dominicos d' Àvila, podent avuy donarlos a coneixir als nostres llegidors.

Nasqué lo P. Fr. Joseph Carrera lo dia 14 d' Octubre del any 1827 en la vila de Sant Martí de Vilallonga, partit de Puigcerdà, inciat des de sa infantesa al estat eclesiàstich, estudià Teologia en nostre Seminari, pero ab tant profit en les ciencies y en la virtut, que, trobantse encare en la adolescència, l' interès que son prelat li confiàs una càtedra en aquells centres escolars.

Pero no era aquest lo camí per hont lo Senyor havia de portarlo; home de caràcter sencer y esforçat, de bella figura, d' enteniment claríssim y de temperament enèrgic, s' acomò lava difficultat a les formes frivoles de nostra societat. Per això al sér erudit per Deu à la vida del claustre, lo terror estava perfectament disposat pera

rébrer la sement que debia produir després fructi sabros y delicadissim.

Lo die 11 de Novembre del any 1854. Mu sa professió religiosa en l'Orde del PP. Prebatores jastant ab l'intrépit defensor de la fe lo Venerable Barriochoa. Passats los anys de noviciat, durant los quals dona gallardes probels de solida virtut y de preclar intel·ligència, marxà a Manila en 10 mes de Dicembre de 1856, arribant a ~~la ciutat~~ en 20 dies de Juny del any següent. Més no era aquest lo terme de son viatge, doncs al acabar l'any de sa estància en la capital Filipina, marxà al Tong King en companyia del mateix Sr. Barriochoa, arribant a dita missió en lo més d' Abril de 1858. Onze anys durà la estada en aquell país dels dos fervorosos apòstols, durant los quals no hi hagué montanya que no dominés son zel, ni canyà que no escorcollés son amor a les ànimes, cercançies per tot arreu a fi de tráurerles de les garras de la mort. Lo P. Barriochoa meresquè-derramar la sua sang en lo regne del Tong King, y sembla natural que la mateixa sort estigués reservada al P. Carrera; pero la Providència no l'tenia destinat a cenyir la corona del màrtir sino la blanca estola dels confessors. Tobantsè en Hong Kong rebé encàrrec d' escriure en llengua xina una Teologia dogmàtica, obra que portà a terme empílidament, malgrat les dificultats immenses que debia encerçar, tractants de materia tan difícil escrita en llengua tan estranya per un europeu.

La obediència l'cridí altre cop a Manila, graduants-se doctor en S. Teologia en aquella Universitat, de la qual fou il·lustre professor hasta l'any 1878, en que, plé de mèrits gloriosament adquirits en més de dos dècades d'estudis en Orient, se'n tornà a la pàtria.

En aquest darrer període de sa vida es quan la virtutosa ciència s'eren més admirar per tots los que l'coregueren. Sa missió en los varijs y deliecats punts en que col-locaren sos Superioris en son convent d' Ávila, com Vice-Rector, Mestre de noviciat, etc., se feu quasi irreverglossable: tan grans foren la prudència exquisida y tacto delicat ab que sapigué captarse o respecto de sos iguals, lo carinyo de sos subordinats y l'afecte de tothom.

Com a professor de Sagrada Escriptura, ciència a la que dedicà les tres quartes parts de sa vida, pot assegurar-se que durant molt temps la càtedra podrà susituir-hirse ab dificultat, donchs ab tal precisió arribava a posseir aquest ram de les ciències Sagradas, que no ns equivoquem en molt al assegurar que eran pochs los ver-sícols que no retingués sa memoria fidel, des del primer del Génesis hasta l'últim del Apocalipsis; portant sa afició a estos estudis fins al punt de que, convensut de la indubitable utilitat de les llengues sabies pera la millor interpretació dels Llibres sants, a pesar dels setanta anys que tenia, s'dedicà euydilosamente a son estudi, com un collegial aprofitat.

Lo die 30 de Maig d'aquest any morí lo P. Carrera en lo Col·legi de Sant Tomàs d' Ávila, confortat ab los consells de la Iglesia.

Dieu en el cel en lo cumpliment dels devers que sa Regla i Constitucions li imposaven, los va cumplir ab exactitud esquivalent a l'últim moment de sa vida. Prudent en lo consell, humil y devot en grau altissim, lo recor de ses virtuts restarà present durant molt anys entre sos germans dels Ordes.

Los germans ho van sentir uns orgulloso de que un compatrioti nostre haja deixat en la terra tan rica l'ayre de ciència y de santetat.

—*Quan em va dir que havia deixat el seu patró J. F. y S.*

Havia fet sos estudis a Barcelona, y estudiad alguns anys a París, segunt la clínica de Troussseau, freqüentant las celebratats medicals, dedicau-se especialment a la patología interna.

Vivia al carrer del Carme, en ua primer pis, ab sa germana, vella soltera com ell; puig los dos han fugit sempre del matrimoni de tant que s'estimavan.

Lo que obliga al home y sobre tot al metje a casarse, es lo no trobar en son interior, en son *home*, los cuidados, las atencions, lo bon arreglio y benestar que procura sempre la dona, la mestressa de casa, la muller; perque es massa absorbit pels malalts. Mes si eixa dona eix àngel de la llar es una germana també soltera, ¿per qué anar a buscar una muller qual caràcter podria no simpatizar ab lo seu?

Eixas rahons també's podian aplicar a donya Rosa, sa germana. Donchs lo Dr. Ribellas y sa germana vivian ab molta pau y estimació reciproca. Ella callada, sempre a sa feyna; dona d'iglesia sense ser devota; procurant sempre tenir content y satisfet a son germà.

Aixis com a mida que ve la vellesa, lo caràcter canvia, s'agreix, torna inseportable, per D. Tomàs era tot lo contrari: com mes anys posava mes bona humor.

Tenia algunes amicxs privilegiats, dels quals me comp-tava, que anaven quasi cada vespre de tertulia a casa seva, fent la manilla, ó bé, al hivern, al entorn de l'escalfà-panxas, conversant, tractant de qüestions polítiques, econòmicas, fisiològicas, filosòficas, etc., puig lo Dr. Ribellas era un sabi, y, cosa singular, un metje creyent, de fe cristiana. Avuy dia los metjes creyents, son clars, com les festas anyals.

Encare que molt reservat, ab los tertulians de confiança, després de una disertació molt seria sobre la psicologia en las relacions ab la fisiologia, la conversa prenia a voltas un to mes lleuger parlant de flaquesas y vanitats humanas, de caràcters, de costums socials, y allavors D. Tomàs se descapellava, y com era molt de broma, sempre n' tenia un per contar, feathi unas riallas tan contagiosas que feyan tots com ell.

Una vellada la conversa girà sobre ordes religiosas, convents y etasusuras; de las altas esferas filosòficas, la conversa baixà arran de terra, a las flaquesas y miserias humanas... *omnia vanitatum*, nos deya.

D. Tomàs era el metje de la comunitat de monjas benedictines del convent de Sant Daniel, *extra muros* de Girona, de records gloriosos del setge de la guerra del any vuit. Las monjas benedictines son totas senyoras de bona posició, que viulen retirades del mon, clausurades en comunitat, subjectades a la orde de Sant Benet.

D. Tomàs visitava aquellas bonas monjas, sols quan n'hi havia alguna malalta; mes solien tenir totas bona salut y no li cansavan gayre.

Un dia, nos digué, vingué l'hermano perque anés al convent. Hi aní lo mateix matí. Duas monjas m' acompañaren a la celda de la mare superiora qu' estava al llit, geniegant!

— Senyora, ¿qué té? ¿que li fa mal?

— Res... poca cosa... y alashoras la monja enfermera m' explicà que tenia un florongo molt gros que la feya molt sufrir.

— Hont la té?

— Un xic més avall de las caderas, en la part mes carnosa.

— Ja ho entenç, Donchs si la fa tant sufri, pòsinli caplásunes de fullas de malva barrejadas ab grana de llàtix; això li amorirà y se reventarà d' ell mateix.

L'endemà hi tornà; trobi la malalta ab gran torment. La mare enfermera me digué que la inflamació anava en augment.

— Senyora, es precis reventarlo... un cop de bisturi y prou, ja no sufrira més, y ab tres días lo tindrà gurit.

— Està bé, senyor doctor, digué la malalta; torni a la tarda y lo podrà reventar.

En efecte, a las sis me presentí al convent; las dues mateixas monxes m' acompañaren al llit de la malalta; la trobí que estava da boca-terrosa, la part superior é inferior del cos abrigat ab dos llenyols; entre las dues parts, es a dir en lo punt intermedi, un gran full de paper hont se veyan sants y santas pintats al cromo, arrellerats, que cobrian aquella part carnosa de sota las caderas.

— Ja pot fer la operació, digué una enfermera.

Treich lo bisturi del estoig, l'aixugo bé, vaig per trouer aquell gran full de paper rublert de sants...

— No senyor; res ha de treurer, me digué la enfermera, detinguentme'l bras.

— ¡Pero senyora!... ¿qué significa això?... ¡Cóm vol que operi sense veure'l bony!

— Res de mes fàcil: apanti a Sant Joseph... a sota d'ell hi ha lo florongo.

Aixis ho feu, y va anar molt bé.... quin' una se n' havian pensada aquelles bonas monjas pera salvar lo pudor de llur mare superiora!...

C. Bosch de la Trinxeria.

PLAGA

Los pálpols gròchs y migrats, y ls pochs gótimis que s' hi grònjan, per més que la mà ls esprémen poqueta cosa degotan.

La tina gran se floreix; la petita 'ns basta y sobra; quant lo most ha fet lo bull iqué poch ví queda a la bota!

Ans n' hi havia per tot l'any y encara n'davam als pobres; ara que apena se'n bué, per l'hivern no n' queda gots.

Be ho coneix prou l'herbut que quasi ha perdut les forces, y ni te ls brassos nervi's, ni'l cor brau com cal a tu jove.

Y la noya? Viva Deu; tant guapa, tant fresca y roja! sembla ara un liri pansit, de tant malaltiva y groga.

Malgrat, qui la culpa'n té d' aquesta plaga que 'ns volta, y'ns acaba la salut després de deixarnos pobres!

Be n' he vistos de més anys que se 'ns han posat a sobre, pero dolent com aquest, al mon no n' hi ha memòria.

¡Ay, si l'jovent entengués que això n' es la guerra sorda que 'ns està fent l'enemic per trairens de casa nostra!

Lo poch vigor de son bras y'l poch espri que l'conforta, encara soriran prons per trauro 'ls butxins a tota.

P. de Falol.

Secció Religiosa.

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 15.—S. Nicomedes mr.

Lluna plena a 4 h. 9 m. matinada, en Piscis.—Revolt.

Diumenge, 16.—XVIII. Los Dolors gloriosos de Nuestra Señora, sants Cornelius p. y Cebrián b., mrs.—Jubileu Bon Succès.

Dilluns, 17.—S. Pere de Arbués mr. y la impressió de las llagas de sant Francesc de Assis.

Dimarts, 18.—S. Tomàs de Vilanova b. y st. Farriol mr.

Dimecres, 19.—S. Genaro y comp. mrs. y Sta. Constancia.—Temporals.—Dejuni.—(I. B.)

Dijous, 20.—S. Eustaquio y compnyas mrs.

Divendres, 21.—S. Mateu ap. y ev. y sta., Ifigenia vg.

—Temporals.—Dejuni.—(I. B.)

QUARANTA HORES.

Avuy se troben en l'iglesia de les Beates.

Demà començaran en l'iglesia de les Bernardes.

Establiment tipogràfic del DIARIO DE GERONA.

Pujada de Sant Feliu, núm. 3.

Secció Comercial

MERCATS Y FIRES

ESPECIES	MESURES	La Bisbal Díe 7.	Gerona Díe 8.	Olot Díe 10.	St. Coloma de Farnés. Díe 10.	Banyoles Díe 12.	Cassà de la Selva. Díe 12.	Figueres Díe 13.
Blat...	QUARTERA DE 80 LITRES	14'00 Ptas 13'00 »	13'50 Ptas 11'00 »	13'00 Ptas 12'00 »	14'00 Ptas 13'00 »	13'00 Ptas 10'50 »	13'00 Ptas 12'00 »	13'00 Ptas 11'00 »
Mastay...		8'00 »	8'00 »	8'00 »	8'00 »	8'00 »	8'00 »	6'50 »
Ordí...		13 »	10'00 »	10'00 »	12'00 »	00 »	12'00 »	00'00 »
Ségo...		7'00 »	6'75 »	07'50 »	7'50 »	7'00 »	7'00 »	6'50 »
Civada...		12'00 »	13'00 »	13'00 »	15'00 »	14'00 »	14'00 »	11'50 »
Bessas...		12 »	13'00 »	12'00 »	13'00 »	12'00 »	12'00 »	11'00 »
Mill...		11 »	11'00 »	11'00 »	14'00 »	11'00 »	10'00 »	10'50 »
Panís...		13'00 »	13'50 »	11'50 »	14'00 »	13'00 »	13'00 »	12'00 »
Bat de moro...		0'00 »	0'00 »	10'00 »	11'00 »	11'00 »	00'00 »	00'00 »
Fajol...		8'00 »	7'50 »	9'00 »	8'50 »	09'00 »	8'00 »	08'00 »
Llobins...		12'00 »	11'50 »	12'00 »	12'00 »	12'50 »	10'75 »	10'75 »
Fabai...		12'50 »	13'00 »	13'00 »	13'00 »	13'00 »	13'00 »	11'75 »
Fabò...		22'00 »	19'00 »	27'00 »	00'00 »	18'00 »	00'00 »	00'00 »
Fassols...		28'00 »	24 »	18'00 »	25 »	00'00 »	26'00 »	00'00 »
Monjotas...	Quart. 100 l.	»	»	00'00 »	23 »	»	00'00 »	00'00 »
Veilanas...		0'00 »	»	10'00 »	10'00 »	»	00'00 »	00'00 »
Nous...		»	»	00'00 »	»	»	»	»
Castanyas...		1'60 l.	0 »	1 »	3'00 »	3'00 »	3'00 »	3'00 »
Trumfes...	dotzena.	0'75 »	1'10 »	0'85 »	1'10 »	0'90 »	1'10 »	1'00 »
Ous...		»	»	»	»	»	»	»

